sees lambi tullokest pöllemas. Läksime ülle silla ja saime Ketsemani aeda, öllimäe jalla al. Aia ümber on maddal müür; aed issi on koggoni harrimatta, egga muud haljast seäl nähha, kui monned körged öllipuud. Ei need kül woi needsammad olla, mis, kuida jut käib, Önnisteggia päiwil jo seäl ollid kaswamas; sest et Titus, kui Jerusalemma liñna peäle käis, keik puud liñna ümbert laskis mahharaiuda. Sedda ölli, mis neist pudest saab, wägga kalliks petakse, ja puust tehhakse ristikessi rinnus kanda. Seäl weelgi näidetakse need paigad, kus Issand palwet teggi, ja need kolm Apostlit maas maggasid. Kus Judas Jesust, Temmale suud andes, omma seltsimeeste kätte ärraandis, siñna paiga ümber on Turgid kiwwiaia teinud, sedda ärrawannutud maaks nimmetades.

Kristusse üllestousmisse teisel päwal läksime hulga ristiinnimeste seltsis Jordani jögge watama, siñna kohta, kust Israeli rahwas läbbikäisid ja kus Onnisteggiat ristiti. Iggamees pessi ennast jöe sees, täitis weega omma plasko, ja taskud pissikeste kiwwidega jöe pohjast, ja leikas ühhe paio oksokesse ennesele mällestusseks ärra. Ni kaua kui teised jöes ollid, läksime prohweti Elisa kaewo waatma. (II Kunn. R. 2, 19—22.) Wessi on wägga selge ja maggus, ja petakse sedda sesammaks kaewuks, mis prohwet Elisa terweks ja jodawaks teggi. (II Kunn. R. 2 p.) Kaew on ühhe körge mäe jalla al; selle mäe otsas ööldakse Kristust 40 päwa paastunud, ja seäl tedda ka kurjast waimust kiusatud. Mäe peäl seisab üks kabbel.

Saime seält jälle laggeda peäle sanud, siis läksime solamerre pole, mis piiblis ka laggeda merreks ja päwatousma poolseks merreks hütakse. Se merri ehk järw on 11 pennikoormat pohhisest louna pole pitk ja kolm pennikoormat lai, monnest kohhast ka kitsam; kuus päwa kullub ärra tedda ümberkäies. Körged kolledad mäed käiwad järwe ümber. Ma ümberringi on koggoni siggimatta; polle seäl rogo suggugi egga rohho ladwa kaswamas; järwes ei olle kalla, ei konnakarpigi sees. Kallad, mis Jordani jöggi allawiib, seäl sees kohhe ärrasurrewad. Merri on üsna kurb, et liñno heält polle kuulda; sest, mis lind siñna juhtub eksima, sedda järwe aur kohhe tappab. Järwe wessi on kibbe solane, wihhaw ja weidra maoga. Wee peäl on mittokord hulk mäewaiko uiumas, mis idda poolt ühhest mäest woab, ja peagi tuld wöttab. Wessi on solast nenda raske, et mis sisse wissatakse, se pohja ei waiu, agga solakord lööb temma ümber. Kiwwidki järwe ümber kattab solakord. Kes siñna järwe lähhäb uiuma, selle ihho külge hakkab sool, ja wessi isse kannab uiujat peäl, et ta, olgo ta ka uiumisse polest oskamatta, wee pinna peäle jääb. Kes omma Pead

Eesti ma rahwa Kalender 1888 K. 22